

Různé způsoby hodnocení výsledků ve vzdělávání jsou relevantní pro informování žáků a jejich zákonných zástupců (návaznost na body 5 a 6 tabulky 1-11) respektive pro zjištění výukových potřeb žáků (návaznost na bod 7 tabulky 1-11). Za tímto účelem jsou využity jak interní formy hodnocení žáků ve třídách, tak externí formy na bázi testování žáků, zejména ve vazbě na celoplošné ověřování znalostí žáků v 5. a 9. roce studia respektive na komerční testy připravované soukromými subjekty (viz např. ČŠI 2012d, ČŠI 2011, Santiago et al. 2012). Externí formy testování žáků rovněž umožňují hodnotit kvalitu vzdělávacího systému (návaznost na bod 1 tabulky 1-11) respektive identifikovat skupiny žáků s relativně horšími výsledky ve vzdělávání (návaznost na bod 8 tabulky 1-11; např. ČŠI 2012b).

Využití výsledků externích forem testování pro srovnání kvality škol je v případě České republiky omezeno její preferencí nezveřejňovat výsledky za jednotlivé školy, a takto se vyvarovat negativních jevů souvisejících se sestavováním žebříčků škol. Přesto však externí formy testování poskytují interní informaci o kvalitě školy na bázi metod benchmarkingu (návaznost na bod 3 tabulky 1-11) a v rozporu s deklarovanou preferencí jsou zveřejňovány výsledky středních škol ve společné části maturitní zkoušky. Současně jsou pro hodnocení kvality škol relevantní informace České školní inspekce, které lze využít rovněž pro identifikaci excelentních respektive zaostávajících škol (návaznost na bod 10 tabulky 1-11; viz ČŠI 2013d, Hofmanová a Drábek 2009).

Možnosti využití výsledků interních a externích forem hodnocení kvality ve vzdělávání ve vazbě na rozhodování o další studijní dráze žáka (návaznost na bod 4 tabulky 1-11) jsou možné jednak ve vazbě na studijní předpoklady žáka, jednak ve vazbě na zveřejněné výsledky středních škol ve společné části maturity, a jednak ve vazbě na, pro tento účel spíše málo přínosné, informace České školní inspekce. Naopak plánované využití externího testování v rámci přijímacího řízení na střední a vysoké školy nebylo v České republice naplněno (viz např. CERMAT 2008, MŠMT 2011a, Santiago et al. 2012). Konečně výsledky zejména interního hodnocení jsou relevantní rovněž pro hodnocení práce učitelů s dopady v oblasti jejich odměňování (návaznost na bod 9 tabulky 1-11). Podobně jako v případě dalších hodnocených zemí však lze právě vazby výsledků ve vzdělávání a finančního ohodnocení považovat za relativně méně významné, a to vzhledem k nedostatku finančních prostředků pro odměny, k neochotě ředitelů škol riskovat negativní nálady mezi učiteli a k primárnímu nastavení systému rozdělování finančních prostředků na bázi délky praxe (např. Santiago et al. 2012).